

Arrest

nr. 176 594 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: De heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke
vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat K. BLOMME, die tevens de tweede en derde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van gemengde Russisch-Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 19 december 2007 in de Russische stad Tyumen en bent dus minderjarig. U kwam in 2011 samen met uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), en uw 2 minderjarige zussen, T. S. (...) en R. (...) (O.V. (...)), naar België omdat uw ouders in de Russische Federatie problemen kenden vanwege de origine van uw vader. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun eerste 2 asielaanvragen werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 10 december 2015. Op 16 december 2015 deden uw ouders echter vrijwillig afstand van hun derde asielaanvraag omdat ze eigenlijk asiel wilden vragen in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen. Op 7 januari 2016 werd vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen een aparte asielaanvraag als begeleide minderjarige ingediend. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest u namelijk dat uw ouders opnieuw problemen zouden kennen. In het verleden werd uw vader immers reeds gekwetst en slecht behandeld door de politie.

Ter staving van uw asielaanvraag werd uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen die uw ouders in het kader van hun asielaanvragen hebben ingeroepen. U haalt geen andere, persoonlijke motieven aan (CGVS, p. 6). Aangezien ik in het kader van de eerste 2 asielaanvragen van uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van hun problemen ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw eigen asielaanvraag haalde u noch uw voogd (vader) enig element aan dat een ander licht werpt op deze beslissingen en beoordelingen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw voogd (uw vader) in het kader van uw asielaanvraag ook verwees naar jullie moeilijke en onzekere leefsituatie in België (CGVS, p. 7). Niettemin hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet benadrukt worden dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, dit is de Russische Federatie. Zodoende kan uw preciaire leefsituatie in België geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. Daarnaast uitte uw vader ook zijn wens voor u en uw zussen om te kiezen welk leven jullie willen leiden. Hij voegde er nog aan toe dat hij niet wil dat iemand jullie iets oplegt (CGVS R. (...), p. 7). Hoewel ook hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit de verklaringen van uw vader geenszins hoe een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland een schending inhoudt van 1 of meerdere fundamentele rechten waarvan een beknotting of inperking een onmenselijke behandeling is. Het loutere feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven zijn immers niet absoluut. U bent er als asielzoeker dan ook toe gehouden aannemelijk te maken dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden en de algemeen geldende regels bij terugkeer naar uw herkomstland. U noch uw voogd (uw vader) slaagde hierin.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, doch geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees.

Ook in het kader van de asielaanvragen van uw minderjarige zussen, T. R. (...) en S. (...) (O.V. (...)), werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van gemengde Russisch-Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 19 december 2007 in de Russische stad Tyumen en bent dus minderjarig. U kwam in 2011 samen met uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), en uw 2 minderjarige zussen, T. S'. (...) en S. (...) (O.V. (...)), naar België omdat uw ouders in de Russische Federatie problemen kenden vanwege de origine van uw vader. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun eerste 2 asielaanvragen werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 10 december 2015. Op 16 december 2015 deden uw ouders echter vrijwillig afstand van hun derde asielaanvraag omdat ze eigenlijk asiel wilden vragen in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen. Op 7 januari 2016 werd vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen een aparte asielaanvraag als begeleide minderjarige ingediend. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest u namelijk dat uw ouders problemen zouden kennen. Ze zouden worden lastiggevallen en mogelijk zelfs in de gevangenis terecht komen.

Ter staving van uw asielaanvraag werd uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen die uw ouders in het kader van hun asielaanvragen hebben ingeroepen. U haalt geen andere, persoonlijke motieven aan (CGVS, p. 6). Aangezien ik in het kader van de eerste 2 asielaanvragen van uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van hun problemen ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw eigen asielaanvraag haalde u noch uw voogd (vader) enig element aan dat een ander licht werpt op deze beslissingen en beoordelingen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw voogd (uw vader) in het kader van uw asielaanvraag ook verwees naar jullie moeilijke en onzekere leefsituatie in België (CGVS, p. 6- 8 en 9). Niettemin hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet benadrukt worden dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, dit is de Russische Federatie. Zodoende kan uw preciaire leefsituatie in België geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. Daarnaast uitte uw vader ook zijn wens voor u en uw zussen om te kiezen welk leven jullie willen leiden. Hij voegde er nog aan toe dat hij niet wil dat iemand jullie iets oplegt (CGVS, p. 7). Hoewel ook hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit de verklaringen van uw vader geenszins hoe een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland een schending inhoudt van 1 of meerdere fundamentele rechten waarvan een beknotting of inperking een onmenselijke behandeling is. Het loutere feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven zijn immers niet absoluut. U bent er als asielzoeker dan ook toe gehouden aannemelijk te maken dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden en de algemeen geldende regels bij terugkeer naar uw herkomstland. U noch uw voogd (uw vader) slaagde hierin.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, doch geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees. Ook in het kader van de asielaanvragen van uw minderjarige zussen, T. S'. (...) en S. (...) (O.V. (...)), werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van derde verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van gemengde Russisch-Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 19 december 2007 in de Russische stad Tyumen en bent dus minderjarig. U kwam in 2011 samen met uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), en uw 2 minderjarige zussen, T. S'. (...) en R. (...) (O.V. (...)), naar België omdat uw ouders in de Russische Federatie problemen kenden omwille de origine van uw vader. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders tot 3 maal toe asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun eerste 2 asielaanvragen werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De laatste asielaanvraag van uw ouders dateert van 10 december 2015. Op 16 december 2015 deden uw ouders echter vrijwillig afstand van hun derde asielaanvraag omdat ze eigenlijk asiel wilden vragen in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen. Op 7 januari 2016 werd vervolgens in uw hoofde en in hoofde van uw beide zussen een aparte asielaanvraag als begeleide minderjarige ingediend. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest u namelijk uw ouders te verliezen en in een weeshuis terecht te komen. U wil evenmin naar uw herkomstland terug omdat uw vader er destijds fysiek en verbaal mishandeld werd. Bovendien bevinden uw vriendinnen, familieleden en school zich in België.

Ter staving van uw asielaanvraag werd uw geboorteakte neergelegd.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest uw ouders te verliezen en zodoende in een weeshuis terecht te komen. Daarnaast wil u niet naar uw herkomstland terugkeren omdat uw vader er destijds fysiek en verbaal mishandeld werd. U wil België tot slot niet verlaten omdat uw school, vriendinnen en familieleden zich hier bevinden.

U slaagde er echter niet in uw nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw vrees om bij terugkeer naar uw herkomstland uw ouders te verliezen en zodoende zelf in een weeshuis terecht te komen (CGVS, p. 7), uit uw verklaringen blijkt dat u vreest uw ouders te verliezen omdat uw vader een moslim is en uw moeder een Russische (CGVS, p. 7). Ook uw voogd (uw vader) haalde in uw hoofde een dergelijke vrees aan (CGVS, p. 10). Zij er echter op gewezen dat uw ouders in het kader van hun eigen asielaanvragen de problemen inriepen die zij omwille van hun verschillende origine/geloof zouden hebben gekend. Het CGVS oordeelde in het kader van de eerste 2 asielaanvragen van uw ouders reeds dat deze problemen geen aanleiding konden geven tot internationale bescherming in hoofde van uw ouders. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van diezelfde problemen. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw eigen asielaanvraag haalde u noch uw voogd (vader) enig element aan dat een ander licht werpt op deze beslissingen en beoordelingen.

Verder stelde u dat u niet naar uw herkomstland wil terugkeren omdat uw vader er destijds fysiek en verbaal mishandeld werd (CGVS, p. 8). Ook dit motief werd door uw ouders reeds ingeroepen in het kader van hun eigen asielaanvragen. Het CGVS oordeelde ook op dit punt dat er in hoofde van uw ouders geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon

worden vastgesteld. Bijgevolg kan ook in uw hoofde omwille hiervan niet besloten worden tot de toekenning van internationale bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw ouders, T. B. (...) (O.V. (...)) en T. O. (...) (O.V. (...)), werd genomen, verwijs ik andermaal naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. In het kader van uw eigen asielaanvraag haalde u noch uw voogd (vader) enig element aan dat een ander licht werpt op deze beslissingen en beoordelingen.

Tot slot haalde u nog aan dat u in België wil blijven omdat uw school, vriendinnen en familieleden zich hier bevinden (CGVS, p. 7). Niettemin hier begrip voor kan worden opgebracht, moet erop gewezen worden dat dit een louter persoonlijk motief is en hieruit geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt in geval van terugkeer naar uw herkomstland. Bijgevolg volstaat dit motief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw voogd (uw vader) in het kader van uw asielaanvraag ook verwees naar jullie moeilijke en onzekere leefsituatie in België (CGVS, p. 6, 8 en 9). Niettemin hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet benadrukt worden dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, dit is de Russische Federatie. Zodoende kan uw preciaire leefsituatie in België geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming. Daarnaast uitte uw vader ook zijn wens voor u en uw zussen om te kiezen welk leven jullie willen leiden. Hij voegde er nog aan toe dat hij niet wil dat iemand jullie iets oplegt (CGVS R. (...), p. 7). Hoewel ook hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit de verklaringen van uw vader geenszins hoe een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland een schending inhoudt van 1 of meerdere fundamentele rechten waarvan een beknotting of inperking een onmenselijke behandeling is. Het loutere feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven zijn immers niet absoluut. U bent er als asielzoeker dan ook toe gehouden aannemelijk te maken dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden en de algemeen geldende regels bij terugkeer naar uw herkomstland. U noch uw voogd (uw vader) slaagde hierin.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, doch geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees.

Ook in het kader van de asielaanvragen van uw minderjarige zussen, T. S'. (...) en R. (...) (O.V. (...)), werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 43/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de "beginnelsen van behoorlijk bestuur" en van het verbod van willekeur. In een tweede middel halen verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 3 en 5 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roepen verzoekende partijen de schending in van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 13 EVRM, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het "fair play-beginsel" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoekende partijen laten na *in concreto* te verduidelijken in welk opzicht de bestreden beslissingen met schending van de rechten van verdediging zouden zijn genomen en beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar de rechten van verdediging. Dit onderdeel van het tweede middel is dan ook niet ontvankelijk.

2.2.2. In verband met de opgeworpen schending van het "*fair play-beginsel*" merkt de Raad vervolgens op dat verzoekende partijen evenmin aanvoeren op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

De schending van het artikel 5 EVRM kan evenmin dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissingen van de commissaris-generaal waarbij, zoals reeds gesteld, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkenen en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partijen evenmin aantonen op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich bij het indienen van hun asielaanvraag in hoofdde steunen op de problemen die hun ouders in het kader van hun asielaanvragen hebben ingeroepen. De Raad wijst erop dat de eerste asielaanvraag van de ouders van verzoekende partijen van 18 februari 2011 (moeder) en van 22 februari 2011 (vader) door verwerende partij bij beslissingen van 25 mei 2011 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan de ouders van verzoekende partijen de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissingen werden bevestigd bij arresten nrs. 67 726 en 67 727 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 september 2011. Tegen voormeld arrest nr. 67 727 werd geen beroep aangetekend bij de Raad van State. Het beroep bij de Raad van State tegen voormeld arrest nr. 67 726 werd ontoelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 7715 van 29 november 2011. Ook inzake de tweede asielaanvraag van de ouders van verzoekende partijen van 31 oktober 2014 werd door verwerende partij op 6 juli 2015 besloten tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd bevestigd bij arresten nrs. 155 304 en 155 305 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 26 oktober 2015, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State (administratieve dossiers, stuk 8, map landeninformatie). Wat betreft de derde asielaanvraag van de ouders van verzoekende partijen dient te worden vastgesteld dat zij op 16 december 2015 hiervan vrijwillig afstand deden omdat ze eigenlijk asiel wilden vragen in hoofde van hun dochters.

De Raad wijst erop niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoekende partijen aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op de middelen voor zover ze betrekking hebben op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift bemerken dat *“(o)njuiste verklaringen (...) niet noodzakelijk (leiden) tot ongegrondheid”, dat “verschillende verklaringen (...) elkaar uiteraard (kunnen) aanvullen”, dat “de gebeurlijke tegenstellingen en lacunes (quod non) niet noodzakelijk van die aard (zijn) een weigeringsbeslissing te gronden”, dat “(h)et feit dat een asielzoeker een completer verhaal zou hebben geleverd lopende het dringend beroep zelfs inzake essentiële zaken (...) niet (betekent) dat er een tegenstelling is met het verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken” en dat “(b)ovendien (...) steeds (dient) nagegaan te worden of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan de verzoekende partij zelf”, bemerkt de Raad dat verwerende partij in de bestreden beslissingen verzoekende partijen niet verwijt tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Voor zover dit betoog betrekking heeft op de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in de verklaringen van hun ouders naar aanleiding van hun eerste en tweede asielaanvraag, herhaalt de Raad niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd.*

2.2.8.1. Verzoekende partijen wijzen erop dat hun ouders in het kader van hun asielaanvragen reeds gesteld hebben dat zij niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, gelet op de problemen met de autoriteiten. Hun vader heeft omwille van zijn kaukasische origine ernstige problemen van vervolging, onderdrukking en discriminatie ondergaan en dit zal zich herhalen bij een terugkeer naar de Russische Federatie. Uit het feit dat zij al jaren in België verblijven in zeer armtierige en zelfs mensonwaardige omstandigheden, en dat hun ouders derhalve deze precare situatie verkiezen boven een terugkeer naar de Russische Federatie, kan niet anders blijken dan dat hun ouders wel degelijk problemen kennen in de Russische Federatie. Bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen verzoekende partijen (en hun ouders) onmiddellijk in de problemen geraken.

2.2.8.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich in bovenstaand betoog beperken tot het herhalen van de problemen die hun ouders reeds aanhaalden in het kader van hun asielaanvragen. Aangaande deze problemen werd in het kader van de asielaanvragen van hun ouders reeds door de Raad geoordeeld dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. De Raad herhaalt niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen, *quod non in casu*. Het loutere feit dat zij reeds lange tijd in België verblijven in moeilijke en onzekere omstandigheden volstaat allesbehalve om aan te tonen dat hun ouders wel degelijk problemen kennen in de Russische Federatie. Er zijn immers tal van andere redenen denkbaar die aan de grondslag kunnen liggen van de keuze van hun ouders om hun land van herkomst te verlaten en er niet naar terug te keren dan de door hen beweerde problemen.

2.2.9. Daar waar verzoekende partijen aanvoeren dat *“in Rusland/Tsjetsjenië (...) tot op heden verscheidene problemen voor(komen) van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen (...))”,* dat *“de gevechtshandelingen toegenomen zijn in omvang en in intensiteit, waarbij duidelijk is dat de situatie in de regio Rusland/Tsjetsjenië niet veilig is en dit steeds minder”* en dat *“volgens de Tsjetsjeense tradities er niet gehuwd kan worden met niet-Tsjetsjenen, zodat het huwelijk van de vader van verzoeksters met de moeder van verzoeksters in strijd met deze tradities maakt dat verzoeker niet in Tsjetsjenië kan blijven”*, herhaalt de Raad vooreerst dat in het kader van de asielaanvragen van hun ouders reeds geoordeeld werd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen omwille van de kaukasische origine van de vader van verzoekende partijen. De loutere verwijzing naar de algemene situatie in hun land van herkomst volstaat niet om alsnog aan te tonen dat zij en/of hun ouders in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond.

2.2.10. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat *“het bovendien een gekend gegeven is dat elkeen die langere periode afwezig is geweest, bij terugkeer uit het buitenland wordt opgepakt en ondervraagd en zelfs kan opgesloten worden”*, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partijen op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd.

2.2.11. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift, onder verwijzing naar enkele passages uit het UNHCR-*“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* en de UNHCR-*“Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”*, opwerpen dat bij twijfel aan hen het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. Waar verzoekende partijen menen dat de weigeringsbeslissingen geen motivering bevatten met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden

gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen betogen in dit verband dat er in Rusland/Tsjetsjenië tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen. Zij stellen dat *“de gevechtshandelingen toegenomen zijn in omvang en in intensiteit, waarbij duidelijk is dat de situatie in de regio Rusland/Tsjetsjenië niet veilig is en dit steeds minder”*. Zij verwijzen in dit verband naar *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”*. Verzoekende partijen wijzen er verder nog op dat er geen enkel afdoend onderzoek werd verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Rusland/Tsjetsjenië en dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 17 februari 2009 heeft geoordeeld dat het betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging en dat het reeds voldoende is om een *“algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen”*.

De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partijen afkomstig zijn uit de regio Tyumen, waar zij geboren zijn en waar hun ouders sinds 2005 tot aan hun vertrek uit de Russische Federatie woonden (zie gehoorverslag CGVS vader d.d. 11/05/2011, p. 3; gehoorverslag CGVS moeder d.d. 11/05/2011, p. 3; gehoorverslag CGVS vader d.d. 18/12/2014, p. 3; gehoorverslag CGVS moeder d.d. 18/12/2014, p. 4-5 (administratieve dossiers, stuk 8, map landeninformatie) en ‘verklaring DVZ’ van verzoekende partijen (administratieve dossiers, stuk 9)). Hun verwijzing naar de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië is dan ook niet dienstig. Verzoekende partijen laten na concrete informatie bij te brengen waaruit blijkt dat er in de Russische Federatie, meer in het bijzonder in de regio Tyumen waar zij vandaan komen, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. De *“recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen”* waarnaar zij in hun verzoekschrift verwijzen, leggen zij niet neer, noch verduidelijken zij om welke precieze rapporten het gaat, waardoor de Raad hiermee dan ook geen rekening kan houden.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratieve dossiers, stukken 7 en 8), en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 mei 2016 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch, bijgestaan door hun advocaat en vergezeld van hun voogd (vader). De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT